

Nr 56.

Ankom till riksdagens kansli den 9 juni 1933 kl. 3.30 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 10 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

I en den 12 maj 1933 dagtecknad proposition nr 251, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 10 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 (nr 27) och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 (nr 31).

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 10 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 (nr 27) och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 (nr 31).

Härigenom förordnas som följer:

Om sådant med hänsyn till utomordentliga omständigheter prövas nödigt, må Konungen, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret,

ej mindre för viss tid fritaga riksbanken från den enligt 10 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 riksbanken åliggande skyldigheten att inlösa guld i plants, som för riksbankens räkning till myntverket avlämnas,

än även förklara, att bestämmelserna i §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, om rätt för en var, som vid myntverket inlämnar guld, att

därför erhålla guldmynt, och om vissa för Norge och Danmark präglade mynts likställdhet i angivna avseenden med rikets mynt, under viss tid icke skola äga tillämpning.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 31 januari 1934. Av Konungen jämlikt denna lag meddelad bestämmelse må ej äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag.

En fullmakt för Kungl. Maj:t av den art, som här avses, får anses utgöra en av rådande förhållanden påkallad försiktighetsåtgärd. Utskottet har därför ansett sig böra biträda det framlagda förslaget och hemställer således,

Utskottet.

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 juni 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Gustafsson i Stensholm, Ström i Lidköping, Johansson i Friggeråker, Stendahl, Berling, Bjurström och Bengtsson*;

från andra kammaren: herrar Leffler, Bäcklund, Lovén, Paulsen, Johansson i Sollefteå, Wikström, Svedman och Pettersson i Rosta. •

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.